

Sygn. akt. I ACa 671/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny w składzie:

<u>Przewodniczący</u>	SSA Anna Gawelko (spraw.)
Sędziowie:	SA Anna Pele SO del. Bogdan Ziemiański
Protokolant:	st. sekr. sądowy Aleksandra Szubert

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2015 r. na rozprawie

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę zadośćuczynienia

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt I C 105/14

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda J. S. kwotę 40.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lipca 2013r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.000zł tytułem zwrotu połowy opłaty od pozwu i zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu w pozostałej części.

Powyższy wyrok Sąd oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

W dniu 28.08.2002r. w wypadku komunikacyjnym zginęła B. S., córka powoda. W chwili śmierci miała 24 lata. Ukończyła Liceum Ekonomiczne i zaocznie kontynuowała naukę w Akademii (...) w K.. Pozostawała na utrzymaniu rodziców, z którymi mieszkała ; była panną. Oprócz córki B. powód i jego żona posiadali jeszcze dwoje – młodszych dzieci – syna urodzonego w (...)r. i córkę A. urodzoną w (...)r.

Powód w chwili śmierci córki miał 48 lat, pracował zawodowo. Po śmierci córki nie leczył się psychiatrycznie i nie korzystał z terapii psychologicznej. Obecnie syn powoda przebywa za granicą, młodsza córka wyszła za mąż i mieszka ze swoją rodziną poza domem rodzinnym.

Śmierć córki wywołała u powoda objawy charakterystyczne dla reakcji fizjologicznej żałoby. Był związany z córką silną więzią emocjonalną, cieszył się z jej osiągnięć. Przez dwa lata występowały u niego objawy smutku, przygnębienia, braku zadowolenia, płacziwości, wycofania z kontaktów, nasilonego lęku. Miał zaburzenia snu i apetytu.

Z biegiem czasu objawy te zmniejszały się i obecnie już nie występują. Powód funkcjonuje prawidłowo. Proces adaptacji po śmierci córki można uznać za zakończony.

Wpływ na przeżywanie przez powoda żałoby miało nadużywanie przez niego alkoholu, jednakże brak podstaw do stwierdzenia, iż śmierć córki wywołała chorobę alkoholową. Powód nadużywał alkoholu także przed śmiercią córki. Zaburzenia w funkcjonowaniu psychologicznym powoda mają związek z zależnością od alkoholu i nie mają związku z wypadkiem córki.

W świetle powyższych ustaleń Sąd podkreślił, że w dacie zdarzenia obowiązywał art. 448 kc, który dawał podstawę najbliższym członkom rodziny zmarłego do domagania się zadośćuczynienia za doznaną krzywdę spowodowaną czynem niedozwolonym, w tym także z naruszeniem ich dóbr osobistych, tj. prawa do życia w pełnej rodzinie. W okolicznościach sprawy – za odpowiednią sumę – w myśl art. 448 kc – Sąd uznał kwotę 40.000zł i zasądził tę kwotę od pozwanego na rzecz powoda na podstawie art. 448 kc, art. 23 i 24 kc oraz § 10 ust 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 marca 2000r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz. U. nr 26, poz. 310 ze zm).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc w związku z art. 455 kc i 817 kc – zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Powyższy wyrok powód zaskarżył apelacją. Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 24 § 1 kc w związku z art. 448 kc polegającą na przyjęciu, iż zadośćuczynienie na rzecz powoda na poziomie 40.000zł jest w okolicznościach faktycznych adekwatne do krzywdy, jaką wywołała śmierć córki.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda dalszej kwoty 40.000zł z odsetkami od dnia 19.07.2013r. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie jest zasadna.

Skarżący nie podnosi zarzutów naruszenia prawa procesowego. Za prawidłowe i właściwe należy zatem uznać ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie.

Na etapie postępowania apelacyjnego spór sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy kwota zadośćuczynienia zasądzona przez Sąd

I instancji jest sumą odpowiednią do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda w związku z tragiczną śmiercią córki B..

Skarżący zarzuca, że kwota 40.000zł jest rażąco zaniżona. Na poparcie swojego zarzutu przytacza fragmenty zeznań powoda, powołuje się na orzeczenia innych sądów apelacyjnych w sprawach o zadośćuczynienie za krzywdę po śmierci członków rodziny w wypadkach komunikacyjnych, a także przedstawia uwagi natury ogólnej odnoszące się do kwestii zadośćuczynienia.

Tak umotywowana apelacja nie mogła odnieść skutku w postaci zmiany wyroku. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku wyraźnie wskazał, że dokonał ustaleń faktycznych (niekwestionowanych przez powoda) w oparciu o wymienione dokumenty oraz opinię biegłego psychologa i przesłuchanie powoda. O rażącym zaniżeniu zadośćuczynienia można by mówić wtedy, gdyby Sąd meriti miarkując zadośćuczynienie nie uwzględnił takich

okoliczności, które mają wpływ na ocenę rozmiaru krzywdy, bądź uwzględnił takie okoliczności, które nie powinny być wzięte pod uwagę. Takich elementów w uzasadnieniu apelacji brak. Z tych też przyczyn apelację jako niezasadnioną należało oddalić (art. 385 kpc)..

Sąd Apelacyjny zauważa, że ta część uzasadnienia apelacji poświęcona kwestii odsetek jest zupełnie niezrozumiała: Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od 19.07.2013r, a nie od daty wyrokowania, jak to zarzuca skarżący w uzasadnieniu apelacji.

js